

**Pere
Aragonès**

132^è president
de la Generalitat
de Catalunya

16 de setembre de 2025

De la política institucional se n'ha de poder —i voler— sortir. Ho he defensat sempre. És fonamental saber tancar bé les etapes per continuar sent útil: ni aferrar-se als càrrecs, ni convertir-los merament en un mitjà de subsistència ni tampoc acabar reduït a una figura de vitrina.

Des d'avui renuncio al sou que la llei preveu per als expresidents durant els quatre primers anys un cop acabat el mandat. Ho faig després d'un primer any dedicat a ordenar el llegat del govern republicà i a organitzar els projectes i prioritats per continuar fent servei a la ciutadania. I així continuaré fent-ho.

He tingut l'immens privilegi de ser president del meu país, i assumiré sempre amb la responsabilitat, el compromís i el deure envers la ciutadania que això comporta. Però, a partir d'ara, ho compaginaré amb nous projectes professionals i acadèmics. Perquè tinc ganes d'afrontar nous reptes i molta vida laboral al davant.

En l'àmbit acadèmic, he iniciat una tesi doctoral sobre política industrial europea a la Universitat de Barcelona, un camp del meu interès i de gran importància estratègica en un moment en què la reindustrialització és decisiva per al futur d'Europa. I, com tants altres doctorands, des d'aquest mes de setembre compaginaré aquesta recerca amb la docència, en el meu cas a la UVic-UCC com a professor associat d'Història Econòmica. Entenent la universitat com un espai d'aprenentatge mutu, de transmissió de coneixement i de connexió amb les noves generacions.

D'altra banda, i principalment, inicio una nova etapa al capdavant de l'empresa familiar. Ho faig agraït per la confiança i amb ganes de continuar aportant al país, ara també des de l'àmbit privat. I perquè crec en la importància de gestionar bé projectes que generin ocupació de qualitat, inversió, prosperitat i oportunitats. I per això treballaré.

Fins ara era un negoci amb el qual no havia tingut cap relació, més enllà de les converses de sobretaula. És, doncs, començar de zero: un repte professional i personal que entomo amb moltes ganes i amb tot el bagatge acumulat. Un repte on hi arribo ara, no per la meva condició d'expresident, sinó per comprometre'm amb la continuïtat familiar d'una empresa mitjana, com tantes petites i mitjanes empreses que fan tan únic, resilient i competitiu el nostre país, i que cal preservar. I ho faig ara per la necessitat de relleu generacional i per circumstàncies familiars recents que han accelerat aquest pas.

Ho he tingut sempre clar. No volia ser cap quota, ni entrar per cap porta del darrere ni per cap porta giratòria, fos com fos. No he volgut ser contractat per haver ocupat el lloc que he ocupat ni per haver conegut la gent que he conegut. He volgut sempre continuar la meva vida laboral allà on tingués sentit fer-ho i on pogués aportar. I on tingués prou llibertat per continuar exercint el paper d'expresident que em correspon. I la decisió presa reuneix totes aquestes condicions.

Davant d'aquesta oportunitat inesperada i conscient de l'excepcionalitat que comporta poder reprendre així una carrera professional després d'estar a primera línia política, emprenc aquest camí, alhora que mantindré l'agenda com a expresident, i també el meu compromís polític i la meva militància. Així continuaré defensant els meus valors, ara també en altres àmbits.

Tinc 42 anys i molta energia. Sempre he entès la meva trajectòria política com un servei públic, assumint la responsabilitat que calia en cada moment. M'honora profundament haver exercit la presidència de la Generalitat amb tota la intensitat. Avui, doncs, tanco una etapa de dedicació exclusiva a la política, orgullós de la feina feta. Orgullós d'haver actuat sempre amb la màxima llibertat. Orgullós dels companys i companyes amb qui hem batallat per fer un país més just i més lliure. Avui es tanca una etapa i, alhora, no canvia res d'allò essencial: el meu compromís amb Catalunya és el mateix, i també la meva voluntat de continuar sent útil al país.